

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KATOWICACH**

Katowice, dnia 26 listopada 2013r.

RKT-430-02/13/SB

DECYZJA Nr RKT-39/2013

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) w związku z § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887) po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej przeciwko „Competia” Sp. z o.o. w Katowicach (wcześniej prowadzącą działalność pod nazwą „Competia Centrum Odszkodowań” Sp. z o.o.)

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na „Competia” Sp. z o.o. w Katowicach, **karę pieniężną** w wysokości **10 000 zł** (słownie: **dziesięciu tysięcy złotych**), co stanowi równowartość **2 446 euro** (słownie: **dwóch tysięcy czterystu czterdziestu sześciu euro**), za nieudzielnie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RKT-430-02/13/SB mające na celu ustalenie, czy Spółka zastosowała się do nakazu określonego decyzją nr RKT-30/2011 z dnia 31 października 2011 r. i zaniechała stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 263 § 1 oraz art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 267) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów obciąża się „Competia” Sp. z o.o. w Katowicach, kosztami opisanego na wstępie postępowania oraz zobowiązuje się tego Przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie **30 złotych** (słownie: **trzydziestu złotych**), w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

W dniu 14 marca 2013 r. wszczęto z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia kary pieniężnej na Competia” Sp. z o.o. w Katowicach (wcześniej prowadzącą działalność pod nazwą „Competia Centrum Odszkodowań” Sp. z o.o.) (zwaną dalej także Spółką oraz Przedsiębiorcą). Powodem wszczęcia niniejszego postępowania było to, że Przedsiębiorca nie udzielał odpowiedzi na kierowane do niego wezwania, pomimo iż ciąży na nim taki obowiązek. Przedsiębiorca nie ustosunkował się do postawionego mu zarzutu, ani nie udzielił informacji, o jakie do niego wystąpiono. Postanowienie nr 1 wraz z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary, a także Postanowienie nr 2 wraz z zawiadomieniem o zaliczeniu w poczet dowodów dokumenty, zostały doręczone Przedsiębiorcy w dniu 19 marca 2013r. (dowód: karta nr 17).

Pismem z dnia 23 maja 2013 r. (dowód: karta nr 23) został on zawiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w ramach niniejszego postępowania administracyjnego, a w przewidzianym terminie nie skorzystał on z prawa do zapoznania się z nim i przedstawienia swego stanowiska w sprawie. Zawiadomienie zostało doręczone w dniu 27 maja 2013 (dowód: karta nr 24).

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Spółka prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego (dowód: karty nr 12-13).

W sprawie działalności „Competia” Sp. z o.o., w dniu 17 października 2012 r. wszczęto z urzędu w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postępowanie wyjaśniające (RKT-403-46/12/SB). W ramach tego postępowania kilkakrotnie występowano do Przedsiębiorcy o przekazanie informacji i dokumentów niezbędnych do ustalenia, czy Spółka zastosowała się do nakazu określonego decyzją nr RKT-30/2011 z dnia 31 października 2011 r. i zaniechała stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) – zwanej dalej także uokik. Praktyka ta polegała na naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, do czego doszło w wyniku nieudzielania konsumentom, z którymi Spółka zawierała poza lokalem przedsiębiorstwa umowy o uzyskanie odszkodowań, informacji o prawie do odstąpienia od umowy w terminie, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.) wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 3 ust. 1 ww. ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów.

Pierwsze wezwanie wystosowano dnia 17 października 2012 r. (dowód: karta nr 5). W piśmie tym wezwano Spółkę do dostarczenia dokumentów i informacji dotyczących warunków na jakich zawiera umowy z konsumentami. W wezwaniu tym zwrócono się mianowicie o:

- przekazanie dokumentów potwierdzających zaniechanie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w pkt I sentencji decyzji nr RKT-30/2011;
- przekazanie wzorów umów o uzyskanie odszkodowania wykorzystywanych przy zawieraniu umów poza lokalem przedsiębiorstwa wraz z wszystkimi załącznikami w szczególności z oświadczeniami, które były/są stosowane od dnia uprawomocnienia ww. decyzji do dnia udzielenia odpowiedzi na pismo;

- określenie dat wprowadzenia do obrotu zmienionych ww. wzorów;
- przekazanie kompletu dokumentów dotyczących pierwszych umów zawartych poza lokalem przedsiębiorstwa w oparciu o zmienione wzory umów. Komplet dokumentów powinien w szczególności obejmować umowę oraz oświadczenie. Dokumenty te miały na celu potwierdzenie wprowadzenia do stosowania ww. wzorów.

W przedmiotowym wezwaniu wskazano również podstawy prawne, na jakich żądanie Prezesa Urzędu oparto, określono Przedsiębiorcy 7-dniowy termin do udzielenia odpowiedzi liczony od momentu doręczenia przedmiotowego wezwania.

W wezwaniu tym wyjaśniono ponadto, że wyszczególnione w nim informacje i dokumenty są niezbędne do wstępnego ustalenia, czy doszło do wykonania nakazu zaniechania stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RKT-30/2011 z dnia 31 października 2011 r. Przedsiębiorca został także pouczony, iż zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dowodem z dokumentu w postępowaniu przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może być tylko oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego lub upoważnionego pracownika przedsiębiorcy. Wzywano go poinformowano także, że nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, może spowodować nałożenie przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na przedsiębiorcę kary pieniężnej określonej w art. 106 ust. 2 pkt. 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Pismo to zawierało ponadto informację na temat nazwy i adresu organu wzywającego, a na końcu zostało opatrzone podpisem Dyrektora Delegatury.

Wyżej opisane wezwanie z dnia 17 października 2012 r. zostało przedsiębiorcy doręczone dnia 19 października 2012 r. (dowód: karta nr 6). Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na ww. wezwanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Drugie wezwanie wystosowano do Przedsiębiorcy dnia 15 listopada 2012 r. (dowód: karta nr 7). Zawierało ono takie same elementy, jak pismo poprzednie, z tym, że określono w nim Przedsiębiorcy 5-dniowy termin do udzielenia informacji. Dodatkowo Przedsiębiorca został poinformowany, że nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, może również spowodować nałożenie przez Prezesa Urzędu na osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy kary pieniężnej określonej w art. 108 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, tj. kary w wysokości do pięćdziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia. Pismo to doręczono Przedsiębiorcy w dniu 19 listopada 2012 r. (dowód: karta nr 8). Także i ono pozostało bez odpowiedzi.

Kolejne, **trzecie wezwanie**, wystosowano 10 grudnia 2012 r. (dowód: karta nr 9). Treść przedmiotowego pisma była identyczna z treścią dwóch poprzednich wezwań z zastrzeżeniem dotyczącym informacji, że w przypadku braku odpowiedzi na pismo zostanie wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia kary. Pismo zostało doręczone w dniu 12 grudnia 2012 r. (dowód: karta nr 10).

W związku z brakiem odpowiedzi Przedsiębiorcy na wezwania Urzędu o podanie przychodu Spółki osiągniętego w 2012 roku, Prezes Urzędu wystąpił z zapytaniem do Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w Katowicach. Naczelnik udzielił odpowiedzi, informując że Spółka w roku 2012 wykazała przychód tajemnica przedsiębiorcy zł (słownie: tajemnica przedsiębiorcy) (dowód: karta nr 20).

Prezes Urzędu zważył, co następuje.

I. Stosownie do art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Realizacja zadań spoczywających na Prezesie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podejmowanych w interesie publicznoprawnym wymaga współdziałania ze strony przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3 lub art. 50 bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Art. 50 ust.1 uokik stanowi, iż przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu.

Zgodnie z art. 4 pkt. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez przedsiębiorcę rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 672 ze zm.) wynika, że przedsiębiorcą jest spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. W rozważanym przypadku podmiot będący stroną postępowania posiada status przedsiębiorcy, gdyż jest to spółka prawa handlowego, która prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego. Zachowania niniejszego podmiotu podlegają zatem kontroli dokonywanej na gruncie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W związku z tym „Competia” Sp. z o.o. jest zobligowana do przekazania na żądanie Prezesa Urzędu informacji i dokumentów, jeśli ten występuje na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 50 ust. 2 uokik stanowi, że żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powinno zawierać wskazanie zakresu informacji i okresu, którego dotyczą, wskazanie celu żądania oraz wskazanie terminu udzielenia informacji, a także pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. W uzasadnieniu do wyroku z dnia 07 kwietnia 2004r. (sygn. akt III SK 31/2004) Sąd Najwyższy wskazał, że obowiązek udzielenia informacji jest możliwy do zrealizowania (z zagrożeniem sankcją za jego naruszenie) tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Pogląd ten został powtórzony w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 29 września 2011r. (sygn. akt XVII AmA 68/10).

Jak wykazano powyżej Prezes Urzędu kilkakrotnie występował do przedsiębiorcy o przekazanie określonych dokumentów i informacji. Wezwania, w których określono zakres żądania Prezesa Urzędu, sporządzono w dniach 17 października 2012 r. (dowód: karta nr 5), 15 listopada 2012 r. (dowód: karta nr 7) oraz 10 grudnia 2012 r. (dowód: karta nr 9).

Zgodnie z art. 54 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w wezwaniu trzeba wskazać:

- nazwę i adres organu wzywającego;
- imię i nazwisko wzywanego;
- w jakiej sprawie oraz w jakim charakterze i w jakim celu zostaje wezwany;

- czy wezwany powinien się stawić osobiście lub przez pełnomocnika, czy też może złożyć wyjaśnienie lub zeznanie na piśmie;
- termin, do którego żądanie powinno być spełnione,
- skutki prawne niezastosowania się do wezwania.

Ponadto, stosownie do art. 54 § 2 k.p.a. wezwanie powinno być zaopatrzone podpisem pracownika organu wzywającego, z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego podpisującego.

Zgodnie natomiast z art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów żądanie formułowane przez Prezesa Urzędu powinno zawierać

- wskazanie zakresu informacji;
- wskazanie celu żądania;
- wskazanie terminu udzielenia informacji;
- pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

W tym miejscu należy zauważyć, że pisma Prezesa Urzędu kierowane do Przedsiębiorcy spełniały ww. wymogi. W każdym z nich wskazano zakres żądanych informacji. We wszystkich pismach pouczono Przedsiębiorcę o tym, że w przypadku nieudzielenia informacji lub udzielenia informacji nieprawdziwych albo wprowadzających w błąd, na mocy art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów będzie mogła zostać nałożona kara pieniężna. Podana była podstawa prawna żądania, a także cel, tj. żądanie informacji w związku z prowadzonym postępowaniem w związku koniecznością sprawdzenia, czy Przedsiębiorca wykonał określony nakaz zaniechania stosowanej praktyki. Przedsiębiorca otrzymał zatem jasną i jednoznaczną instrukcję, w jakim trybie i terminie powinny zostać przekazane dokumenty i informacje. Przedsiębiorca został także poinformowany, jaki organ administracji do niego występuje i kto faktycznie działa w jego imieniu.

Dla rozstrzygnięcia rozpatrywanej sprawy istotne znaczenie ma również to, że Przedsiębiorca odebrał wszystkie z wysłanych wezwań. Pierwsze z wezwań zostało odebrane przez przedsiębiorcę osobiście dnia 19 października 2012 r. (dowód: karta nr 6), natomiast drugie wezwanie doręczono adresatowi 19 listopada 2012 r. (dowód: karta nr 8). Trzecie wezwanie zostało doręczone 12 grudnia 2012 r. (dowód: karta nr 10).

Poczynione w sprawie ustalenia wskazują na to, że pisma Prezesa Urzędu zostały sformułowane prawidłowo oraz prawidłowo zostały Przedsiębiorcy doręczone. Powyższe ustalenia dają zatem podstawy do przyjęcia, że po stronie Przedsiębiorcy powstał obowiązek przekazania informacji i dokumentów określonych w pismach Prezesa Urzędu.

Pomimo prawidłowego doręczenia pism, w których precyzyjnie określono zakres stawianego żądania, Prezes Urzędu nie uzyskał informacji, ani dokumentów.

W wyroku 11 kwietnia 2011r. Sąd Okręgowy w Warszawie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (sygn. akt XVII AmA 123/09) stwierdził, co następuje: „Należy zaznaczyć, że żądanie dostarczenia informacji i dokumentów jest czynnością procesową Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o charakterze władczym, podejmowaną w celu zgromadzenia materiału niezbędnego do wykonania zadań określonych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, zarówno tych o charakterze orzeczniczym, jak i pozaorzeczniczym (np. badań i analiz rynkowych). Przedsiębiorca wezwany do przedłożenia określonych informacji i dokumentów ma obowiązek przekazać je w pełnym zakresie i we wskazanym terminie. Obowiązek dostarczenia informacji i dokumentów może

być nałożony w każdym z postępowań uregulowanych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, a więc również w postępowaniu wyjaśniającym - i to bez względu na cel, któremu to postępowanie służy. Istotne jest, co należy wyraźnie zaznaczyć, że żądanie przedłożenia określonych informacji i dokumentów może być skierowane do strony postępowania, jak i do przedsiębiorcy, któremu status strony w danym postępowaniu nie przysługuje. Prezes UOKiK może, działając na podstawie przepisu art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zobligować do udzielenia informacji każdy podmiot mający status przedsiębiorcy lub związku przedsiębiorców”.

W świetle przedstawionych okoliczności należy stwierdzić, że nałożenie na „Competia” Sp. z o.o. w Katowicach kary określonej w ww. 106 ust. 2 pkt. 2 uokik jest uzasadnione.

Zgodnie z przywołanym art. 106 ust. 2 pkt. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć karę pieniężną stanowiącą równowartość do 50 000 000 euro. Stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Średni kurs waluty euro w dniu 31 grudnia 2012r. wyniósł **4,0882** zł.

Kary nakładane na mocy art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów są karami związanymi z naruszeniami proceduralnymi uczestnika postępowania. Są to sankcje za naruszenie (niedotrzymanie) obowiązku natury procesowej o charakterze prewencyjnym, represyjnym i dyscyplinującym. Mają one na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Nałożenie kary należy traktować jako podkreślenie naganności zachowania przedsiębiorcy. Orzeczona kara powinna więc stanowić dolegliwość dla uczestnika niniejszego postępowania. Jej nałożenie powinno również przyczynić się w przyszłości do zapobieżenia zaistnienia podobnych sytuacji do tej, jaką opisano w niniejszej decyzji.

Postępowanie Przedsiębiorcy uniemożliwiło wykonanie podstawowych obowiązków Prezesa Urzędu, do których należy ocena wykonania przez niego nakazu określonego w prawomocnej decyzji. W wyniku zaniechania udzielania odpowiedzi na wezwania niemożliwe stało się przeprowadzenie postępowania zgodnego z regułami wymaganymi przez ustawę o ochronie konkurencji i konsumentów, jak również kodeksu postępowania administracyjnego. Kolejne wezwania kierowane do Spółki dotyczyły przekazania dokumentów potwierdzających zastosowanie się do wcześniejszej decyzji, tym samym Spółka zdawała sobie sprawę z tego, iż dostarczenie dokumentów jest ważne w trakcie prowadzonego postępowania.

Istotne jest również to, iż pomimo wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary Spółka nie dostarczyła żądanych dokumentów oraz informacji. Prezes Urzędu wielokrotnie wzywał ją do zajęcia stanowiska w sprawie. Pomimo, iż Spółka odbierała korespondencję nie udzielała odpowiedzi. Dodatkowo należy zauważyć, że Prezes Urzędu decyzją nr RKT-15/2012 z dnia 18 lipca 2012r. nałożył już wcześniej na Przedsiębiorcę karę pieniężną za nieudzielenie żądanych informacji. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności działanie Spółki można uznać za w pełni świadome, a więc umyślnie nieudzielenie odpowiedzi na wezwania.

W świetle powyższych okoliczności Prezes Urzędu ustalił karę pieniężną w wysokości **10 000 zł** (słownie: **dziesięciu tysięcy złotych**), co stanowi równowartość **2 446 euro** (słownie: **dwóch tysięcy czterystu czterdziestu sześciu euro**). Zdaniem Prezesa Urzędu

wymierzenie kary pieniężnej w tej wysokości jest uzasadnione stopniem zawinienia przez Przedsiębiorcę.

Prezes Urzędu nakładając na przedsiębiorcę karę pieniężną z tytułu nieudzielenia informacji mógł nałożyć ją w maksymalnej wysokości 50 000 000 euro. W przedmiotowym przypadku kara w wysokości 2 446 euro stanowił jedynie 0,005% kary maksymalnej.

Ustalając wymiar kary kierowano się wskazówkami zawartymi w art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który stanowi, że należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów tej ustawy. W niniejszym przypadku pomimo otrzymania wielu wezwań skierowanych do przedsiębiorcy, a także pouczenie przedsiębiorcy, iż wszczęte zostanie postępowanie w sprawie nałożenia kary, w sytuacji nie dostarczenia Urzędowi wyjaśnień, Spółka nie udzieliła żadnych odpowiedzi. Przedsiębiorca nie dostarczył ich również po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary.

Ustalając wymiar kary nakładanej na Spółkę wzięto pod uwagę rodzaj naruszenia, jakiego dopuścił się ten Przedsiębiorca. Pomimo prawidłowego doręczenia pism, nie przesłał on żądanej odpowiedzi, ignorując kierowane do niego wezwania.

W przedmiotowym przypadku istotne jest, że Prezes Urzędu decyzją nr RKT-15/2012 z dnia 18 lipca 2012r. nałożył na Przedsiębiorcę już karę za nieudzielenie informacji, do dostarczenia których wezwał. Poprzednia kara wyniosła 2000 zł. Biorąc pod uwagę przedmiotową sytuację Prezes Urzędu uznał, że poprzednia kara nie spełniła funkcji egzekwującej, edukacyjnej oraz represyjnej.

W przypadku nakładania na Przedsiębiorcę kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 uokik, wysokość kary nie musi być miarkowana w stosunku do osiągniętego przychodu. Jednak w niniejszej sprawie Prezes Urzędu ocenił wysokość nałożonej kary względem osiągniętego przez Przedsiębiorcę w 2012r. przychodu. Zgodnie z informacją Naczelnika Urzędu Skarbowego, przychód wyniósł tajemnica przedsiębiorcy zł (słownie: tajemnica przedsiębiorcy), tak więc kara stanowi tajemnica przedsiębiorcy % przychodów Spółki.

W ocenie Prezesa Urzędu kara wymierzona w tej wysokości jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Prezes Urzędu, kierując się potrzebą zdecydowanego przeciwdziałania stosowaniu przedmiotowej praktyki, uznał, że orzeczona kara powinna stanowić dolegliwość dla strony niniejszego postępowania. Ponadto kara powinna spełnić funkcję prewencyjną i wychowawczą, tak aby zapobiec w przyszłości naruszeniom przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Uwzględniając powyższe okoliczności orzeczono, jak w punkcie I sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 511010100078782231000000.

II. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Postępowanie w sprawie nałożenia kary zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu w punkcie I sentencji decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z

korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu ze stroną. W związku z powyższym postanowiono obciążyć ww. Przedsiębiorcę kosztami postępowania w wysokości **30 PLN (słownie: trzydziestu złotych)**.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 511010100078782231000000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeksu postępowania cywilnego (Dz.U. z 1964r., Nr 43, poz. 296, ze zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z 479³² § 1 i 2 K.p.c., można wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Dyrektor Delegatury
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów w Katowicach
Maciej Fragsztajn